

РЕШЕНИЕ

№ 4566

гр. София, 11.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 25.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3325** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Ю. В. Б. срещу Решение № 1040-21-170/19.02.2020 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град, потвърждаващо Разпореждане № РВ-3-21-00669316/31.10.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получено обезщетение поради общо заболяване в размер на 5 282,62 лв. за периодите: 12.06.2017-23.10.2017 г. и 24.11.2017-21.02.2018 г.

В жалбата е посочено, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са в противоречие в материалния и процесуалния закон. Моли се същите да бъдат отменени. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. В., която оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Въз основа на постъпили в ТП на НОИ С.-град по електронен път болнични листове през 2017 г. и 2018 г. за Ю. В. Б. и по подадените към тях удостоверения по

Приложение № 9 към Наредбата за паричните обезщетения и помощи от ДОО от [фирма], [фирма] и [фирма] на жалбоподателя са били изплатени от ДОО парични обезщетения в общ размер на 5 282,62 лв.

Правото на парично обезщетение по болничните листове и размерите на паричните обезщетения са определени, въз основа на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени в РОЛ от името на горепосочените дружества, както следва:

- [фирма] – подадени данни за сключен трудов договор за времето от 23.01.2017 г. до 24.10.2017 г. на длъжност „каскадьор“ с месечно възнаграждение от 2 300 лв.;
- [фирма] – подадени данни за трудов договор за времето от 07.06.2017 г. до 21.05.2018 г. на длъжност „ръководител отдел складово стопанство“ с месечно възнаграждение от 2 300 лв.;
- [фирма] – подадени данни за трудов договор за времето от 26.10.2017 г. до 21.05.2018 г. на длъжност „ръководител отдел складово стопанство“ с месечно възнаграждение от 2 300 лв.

По делото е представена „Справка по ЕГН и типове на документи“, от която се установяват извършените плащания по конкретните болнични листове, правоотношението, по което са представени, дневен размер на паричното обезщетение, ведомостта и датата, на която е изплатено, по коя банкова сметка и др. Представен е Доклад с изх. № 33-00-188#5/18.04.2019 г. за извършени от ТД на НАП проверки на общо 14 дружества, във връзка с писмо на директора на ТП на НОИ С.-град до ЦУ на НАП. След приключване на проверките докладът е предоставен на ТП на НОИ С.-град за предприемане на действия по компетентност.

В доклада са посочени трите дружества, чрез които е подавана информация в Регистъра на трудовите договори и РОЛ за Ю. В. Б.. В частта „Процесуални действия“ докладът съдържа подробна информация за извършените проверки в информационната система на НАП, изисканите документи от фирмите, включително и трудови досиета на работниците и ведомости, начина на изплащане на трудовите възнаграждения. От управителите на дружествата са изискани справки, декларации и обяснения, относно назначаваните в дружествата лица и упражняване на дейност от дружествата, както и информация за положен труд от назначените по трудов договор лица, изплащано трудово възнаграждение. Изискани са документи и от лицата, за които за подавани данни, справки, декларации и обяснения, свързани със сключените трудови договори и упражняването на трудова дейност, както и изплащаните трудови възнаграждения и др.

Целта на проверките на НАП е да установи извършвана дейност от посочените в доклада дружества, както и действително извършвана трудова дейност от лицата, за които е подавана информация в Регистъра на трудовите договори и в РОЛ, и размера на изплатеното трудово възнаграждение /осигурителен доход/. Тези данни са изискани с цел да бъде установено дали информацията по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадена в РОЛ, съответства на действителен осигурителен доход, въз основа на който да бъдат изплатени парични обезщетения от ДОО за размерите на които е предоставена информация от ТП на НОИ С.-град.

При извършените проверки за дружествата [фирма], [фирма] и [фирма] са установени следните обстоятелства:

- Основният капитал на дружествата е 2 лв.;
- Няма подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО и ГФО;

- Налице са изискуеми задължения към НАП за невнесени осигурителни вноски и ДДФЛ, определени по подадените декларации образец № 6 в големи размери: за [фирма] в размер на 148 668,04 лв.; за [фирма] в размер на 109 454,72 лв.; за [фирма] в размер на 89 540,89 лв.

- Няма регистрирани фискални устройства за продажби, дружествата нямат активи;

- Не са внасяни осигурителни вноски и данъци;

- Информацията в регистрите е подавана по електронен път, с КЕП, издаден на името на управителя на дружеството;

- Не са представени изисканите от органите на НАП документи, декларации и обяснения – контакт с едноличния собственик на [фирма] не е осъществен; собственикът на [фирма] е открит в затвора в Б. дол, където са му връчени исканията на НАП, но писмени обяснения и документи не са представени; на собственика на [фирма] са връчени искания за представяне на документи, със съдействието на органите на МВР, но в указаните срокове такива не са представени;

- Лицата, дали сведения, декларираат, че не са сключвали договори, не са работили, не са им издавани болнични листове.

В резултат на извършените проверки органите на НАП правят извод, че не може да се установи реално извършвана дейност от дружествата, както и поддържането на пряка връзка между работодателя и физическите лица, за които е подавана информация за трудови правоотношения, осигурителен доход и осигурителен стаж.

На 30.04.2019 г. от контролен орган на ТП на НОИ С.-град за издадени задължителни предписания, а именно:

- № ЗД-1-21-00559169 до [фирма] за заличаване с декларация обр. 1 на всички данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени за периода м.07.2016-м.11.2017 г.;

- № ЗД-1-21-00559179 до [фирма] за заличаване с декларация обр. № 1 на всички данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени за периода м.04.2017-м.04.2018 г.;

- № ЗД-1-21-0559183 до [фирма] за заличаване с декларация обр. № 1 на всички данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени за периода м.06.2017-м.04.2018 г.

Издадените предписания са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО чрез поставяне на съобщение на таблото в административната сграда на ТП на НОИ С.-град. Същите са влезли в сила на 27.05.2019 г. Данните са били служебно заличени на основание чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ.

В резултат на заличаването на данните за 2017 г. и 2018 г. за Ю. Б., е прието, че за този период същият не е бил осигурено лице и към момента на настъпването на риска общо заболяване не е имал право на парични обезщетения по представените болнични листове.

С Разпореждане № РВ-3-21-00669316/31.10.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, е разпоредено жалбоподателя да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност за периода 12.06.2017-23.10.2017 г. и 24.11.2017-21.02.2018 г. в размер на 5 282,62 лв.

Разпореждането е оспорено по административен ред. Издадено е Решение № 1040-21-170/19.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което разпореждането е потвърдено, а подадената жалба е оставена без уважение като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117 от КСО – директорът на ТП на НОИ С.-град. Процесното разпореждане също е издадено от компетентен орган, видно от представените по делото доказателства за материална компетентност.

Двата акта отговарят на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК и 117, ал. 3 от КСО и съдържат всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правни основания, послужили за издаването им.

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

В § 1, ал. 1 т. 3 от ДР на КСО е дадена легална дефиниция на понятието осигурено лице. Това е физическо лице, което извършва трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Тълкуването на цитираните разпоредби налага извода, че основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски. Формалната регистрация на трудов договор, без реално да бъде извършвана трудова дейност, не води до възникване на осигурително правоотношение, което да поражда право на парично обезщетение за временна неработоспособност.

Видно от административната преписка, която е приета без оспорване от страните, при извършени проверки от ТД на НАП-С. и ИА ГИТ е установено, че по отношение и на трите дружества [фирма], [фирма] и [фирма] не може да се направи извод за реално извършвана дейност, поради което са издадени задължителни предписания до трите дружества да подадат декларации образец 1 с код заличаване на всички данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за 2017 г. и за 2018 г., включително и тези, касаещи жалбоподателя. По делото няма данни предписанията да са били оспорени и отменени по съответния ред. Същите са влезли в сила. Заличаването е извършено служебно по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.2015 г. при наличие на предвидените в същата норма предпоставки - изпълнение на предписанието от адресата му в указания срок.

Правилен е изводът на административния орган, че по отношение на жалбоподателя, в резултат на извършеното служебно заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, са налице новонастъпили обстоятелства по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които са от значение за определяне на правото и размера на изплатените парични обезщетения за временна неработоспособност и обосновават възстановяването им. От заличаването на подадените данни за 2017 г. и 2018 г. за жалбоподателя от трите посочени по-горе дружества, следва, че жалбоподателят не е осигурено лице, поради което няма право на парично обезщетение за временна неработоспособност, каквото му е изплатено по представените болнични листове за периодите: 12.06.2017-23.10.2017 г. и 24.11.2017-21.02.2018 г. в размер на 5 282,62 лв., и дължи възстановяване на същото.

Следва да се има предвид, че в административното и в съдебното производство, жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, от които да може да се направи извод, че е било налице трудово, съответно осигурително правоотношение, между него и посочените три дружества и че той реално е упражнявал трудова дейност и е бил осигурено лице.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са правилни и законосъобразни и подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл. 143 от АПК, на ответника се дължат разноски в размер на 100 лв., определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закон за правната помощ, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. В. Б. срещу Решение № 1040-21-170/19.02.2020 г., издадено от директора на ТП на НОИ С.-град, потвърждаващо Разпореждане № РВ-3-21-00669316/31.10.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получено обезщетение поради общо заболяване в размер на 5 282,62 лв. за периодите: 12.06.2017-23.10.2017 г. и 24.11.2017-21.02.2018 г.

ОСЪЖДА Ю. В. Б. с [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [улица], да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: